

דף מושגים מס' 35 – ל"ג בעומר.

1. זמן "ל"ג בעומר" – כולנו רגילים להגיד "ל"ג בעומר" כשם של חג. אך מתי חוגגים את ל" בעומר?
ביום ה' 33 לספירת העומר, היום הל"ג לעומר. שם החג הוא פשוט מספר היום בספירת העומר.
2. מתי סופרים את ספירת העומר? את ספירת העומר סופרים אחרי צאת הכוכבים. אבל מי שספר אחרי שקיעת השמש, יתכן וכבר קיים את המצווה, ולכן באותו ערב, לאחר צאת הכוכבים, יספור מחדש את ספירת העומר, אך לא יברך, כי אולי הוא כבר יצא ידי חובה כאשר אמר איזה יום יהיה מחר, כאשר אמר זאת לאחר שקיעת השמש. לכן, חשוב להיזהר ולא להגיד איזה יום יספרו הלילה, אם כבר הגיע זמן שקיעת השמש, ועוד לא יצאו הכוכבים.
3. מתי לא להזכיר את ל"ג בעומר? – כפי שכתבנו במושג 2, צריך במיוחד לא להגיד סתם, או לשיר סתם לאחר שקיעת השמש לפני ל"ג בעומר – "היום ל"ג בעומר". כי בשבילנו זה שיר, או שם של חג, אבל זה גם הספירה של ספירת העומר. לכן יש לחכות ללילה, ורק לאחר שברכנו וספרנו את היום הל"ג בעומר, נוכל גם לשיר "היום ל"ג בעומר".
4. חטא תלמידי רבי עקיבא – רבי עקיבא חנך את תלמידיו כי "ואהבת לרעך כמוך – זה כלל גדול בתורה". אבל תלמידיו לא נהגו מספיק כבוד זה בזה, ולכן מתו במגפה 24,000 מתלמידיו. (אולי הם כן נהגו כבוד זה בזה כמו סתם אנשים, אבל מהם הקב"ה ציפה שינהגו כבוד זה בזה, הרבה יותר מסתם אנשים, ולכן נענשו).
5. "יום בו פסקו תלמידי רבי עקיבא למות" – בל"ג בעומר לא מתו תלמידי רבי עקיבא, וזו אחת הסיבות שזהו יום חג. אנו יודעים כי תלמידי רבי עקיבא מתו במשך 33 ימים מתוך ספירת העומר, ולא בכל ימי ספירת העומר. אך ישנם מנהגים שונים באילו ימים מתו, ובאלו לא. הספרדים נוהגים ימי אבל בשלושים ושלושה הימים הראשונים של ספירת העומר, ולכן במוצאי ל"ג בעומר, אין כבר אבל, ולכן הספרדים נוהגים לעשות חתונות במוצאי ל"ג בעומר.
- האשכנזים – נוהגים באבלות מראש חודש אייר. בל"ג בעומר – לא מתו תלמידי רבי עקיבא, ולכן אין בו אבלות. לכן האשכנזים עושים חתונות דווקא בערב ל"ג בעומר (הלילה של המדורות).
6. רבי שמעון בר יוחאי – רשב"י היה תנא (מהרבנים המופיעים במשנה) חשוב, שנאלץ להתחבא במערה מהרומאים שרצו להרוג אותו. במערה הוא למד עם בנו אלעזר – תורה וקבלה. רשב"י ידע כי ימות בל"ג בעומר, ולכן אסף את תלמידיו ביום מותו וגילה להם את כל הסודות שמצא בתורה.
- לאחר שסיים ללמד, שקעה השמש, ורשב"י עלה למרומים – לשמים. רשב"י ביקש כי ביום מותו בכל שנה ילמדו תורה, ומי שיודע, ילמד את תורתו – תורת הקבלה. (ולא יעשו סתם מדורות).

7. מדורות בל"ג בעומר – אביא שני הסברים. הראשון – ביום זה לימד רשב"י המון תורה, והיה אור מיוחד בעולם, וזכר לאור הזה – מאירים את הלילה במדורות. והשני - ביום הזיכרון של אדם – מדליקים נר לעילוי נשמתו. רשב"י היה צדיק גדול, לכן מדליקים נר גדול – מדורות. יהודה – רב בית הספר.